

РЕШЕНИЕ

№ 18506

гр. София, 01.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 24.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **5704** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „ГЕЛЕНЦОВИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул.П. П., №21, ет.4, ап.14, представявано от управителя си С. Л. Г., чрез адв.В. Д. от ВАК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК–С2919-0128086/22.04.2024г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – София в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с искане за отмяната на заповедта.

Заповедта се обжалва с доводи за нейната неправилност и незаконосъобразност. Твърди се, че за да има основание за издаване на принудителна административна мярка трябва да е налице безспорно установено и извършено нарушение, което в случая не е налице. Посочва се, че органите по приходите не са изяснили обстоятелствата, при които е извършена евентуална продажба. Жалбоподателят счита, че налагането на ПАМ се явява вторично средство за въздействие върху извършителите на административни нарушения и принудителната мярка следва да се използва като средство за допълнително въздействие върху наказаното лице, за да се отстранят последиците от извършеното административно нарушение и по този начин да се доведе до край административното наказване. На следващо място претендира се, че в обжалваната заповед са изложени бланкетни мотиви, което водело до липса на такива, както и че при издаването ѝ е нарушен принципа на съразмерност,

регламентиран в чл. 6 от АПК и чл.6 от Европейската конвенция за защита на правата и основните свободи, водещо до засягане на права и законни интереси на дружеството-жалбоподател в по-голяма степен от необходимото за целта, за която е издаден акта. Не на последно място се претендира и нарушение на принципа „ne bis in idem“. Моли отмяна на обжалваната заповед за налагане на ПАМ.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа жалбата, на основания изложени в нея и в писмено становище по делото. Претендира присъждане на разноски с приложен списък на основание чл.80 ГПК.

Ответникът - Началникът на отдел „Оперативни дейности“ - София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт И., оспорва жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка на 04.03.2024г. в 16,20ч. в търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС- „PIZZA POINT“, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от „ГАЛЕНЦОВИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е установено, че при извършена контролна покупка от органите по приходите на 1 бр. пица на парче на обща стойност 3,00лв., платена в брой, не е издаден фискален касов бон (ФКБ) от монтираното и функциониращо към момента на проверката ФУ, модел „TREMOL M20“ с инд.№ на ФУ: ЗК 159609 и № на ФП 50206056, като плащането е прието от „Г.“ ЕООЕ, ЕИК[ЕИК].

След легитимация на контролните органи са предприети процесуалните действия за нуждите на проверката - преброяване на парите в касата, изготвяне на опис, снемане на отчет от ФУ, попълване на декларации, преглед на документи и др. От наличното в обекта ФУ са отпечатани КЛЕН и дневен финансов отчет, от които се установява, че сумата от 3,00 лв. не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка.

Съставен е протокол за извършена проверка серия АА, № 0128086 /л.15/. За констатираното нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС, извършено в условията на повторност по смисъла на § 1, т. 35 от ДР на ЗДДС е издадена Заповед за налагане на ПАМ „Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 30 дни, която е връчена на 21.05.2024г. на С. Л. Г., управител на „ГАЛЕНЦОВИ“ ЕООД /л.12/ С наказателно постановление №746179-F745229/02.01.2024г., дружеството „ГАЛЕНЦОВИ“ ЕООД е било санкционирано за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС за неиздаване на касова бележка на 20.11.2023г. По повод на същото нарушение е била издадена заповед за налагане на ПАМ № ФК-С2633-0132371/04.01.2024г., която не е обжалвана и е влязла в сила. Изпълнението на наложената със заповедта мярка „Запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него“ е прекратено на основание чл.187, ал.4 от ЗДДС с Постановление за прекратяване, след като предвидената имуществена санкция е била заплатена изцяло.

Във връзка с продължителността на срока на запечатването, постановено с оспорената заповед са развити мотиви, че нарушението е извършено в условията на повторност по смисъла на §1, т.35 от ЗДДС, след като нарушителят вече веднъж е бил санкциониран за същото нарушение. От това обстоятелство е направен извод, че създадената организация в този търговски обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти във връзка с отчитането на продажбите.

Продължителността на срока в този случай е нормативно определена в разпоредбата на чл.187, ал.4, изр.3 от ЗДДС. Посочените обстоятелства, според административния орган обуславят висока степен на обществена опасност, доколкото търговецът не е въвел организация, относно отчитането на упражняваната търговска дейност в обекта. Идентично нарушение е констатирано при предходна проверка, за което е издадено наказателно постановление № №746179-F745229/02.01.2024г.

По делото е представено наказателно постановление № 765880-F760539/18.04.2024г. /л.57/, с което за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, извършено при условията на повторност е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на дружеството. Като отегчаващо обстоятелство е прието констатираното нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ.

Представена е Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. за компетентност на Началник отдел „Оперативни дейности“, София в ГД “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за налагане на ПАМ.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган, в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми, но материалният закон не е приложен правилно, като не е била съобразена и неговата цел.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според чл. 186, ал. 1, б. “а“ ЗДДС, на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съдът споделя извода на административния орган, че нарушението е установено, но следва да се съобрази постановеното от Съда на ЕС Решение от 04.05.2023 г. по дело С-97/21 по преюдициално запитване, отправено на основание чл. 267 от ДФЕС от Административен съд – Благоевград.

В конкретния случай, за извършеното от дружеството административно нарушение, едновременно с предвидената в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а", вр. чл. 118 ЗДДС ПАМ е наложена и предвидената в нормативната уредба на чл. 185, ал. 4 вр. с ал.1 ЗДДС, вр. чл. 118, ал. 1 ЗДДС имуществена санкция, като по делото е представено наказателно постановление № 765880-F760539/18.04.2024г. /л.57/, с което за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, извършено при условията на повторност е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на дружеството.

Според решението на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21, чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност и чл. 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също изпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото, допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. В случая, за едно и също деяние е ангажирана и административнонаказателната отговорност на търговеца по ЗАНН и е наложена принудителна административна мярка. Така, въз основа на един и същи факт, са наложени две мерки в две отделни, самостоятелни производства - по ЗАНН и по АПК. Макар, че държавната принуда при издаването на НП и налагането на ПАМ е насочена към различни цели, като принципно при ПАМ се прилага диспозицията на правната норма, а при административното наказание - санкцията на правната норма, то като краен резултат се е достигнало до кумулиране на двете мерки с наказателноправен характер. СЕС в т. 56 от горепосоченото решение посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели. В случая в хода на настоящето производство не е доказано спазване на принципа на съразмерност, което е самостоятелно основание за отмяна на акта.

С оглед изложеното оспорената заповед, като незаконосъобразна, подлежи на отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя се дължат разноски. Същият е представил списък по чл. 80 ГПК /л.50/, подкрепен от доказателствата по делото – договор за правна защита и съдействие от 03.09.2024г. В последния е удостоверено плащане в брой на адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева. При своевременно направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на пълномощника на ответника, както и като съобрази липсата на правната и фактическа сложност на делото, извършените от пълномощника на жалбоподателя действия (изготвяне на жалба срещу административния акт, представяне на молба с позиция по хода на делото, по доказателствата и по същество), съдът намира, че възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е основателно. Претендираното адвокатско възнаграждение следва да бъде намалено до минималния размер, установен в чл.8,ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, (ред.ДВ бр.88/2022г.), а именно в размер на 1000 лева. Във връзка с това на жалбоподателя се дължат разноски в общ размер 1050 лева, включващ и заплатената държавна такса от 50,00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ГЕЛЕНЦОВИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Заповед № ФК–С2919-0128086/22.04.2024г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“, София в ГД “Фискален контрол“ при ЦУ на НАП за налагане на ПАМ „Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 30 дни.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати в полза на „ГЕЛЕНЦОВИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноси по делото в размер на 1050 /хиляда и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ: